

Anne Provoost: "Ik herinner me de eerste keer dat ik een zwart meisje voorbij ons huis zag gaan. Dat kind elektriseerde me. Zij was 'de wereld' en ik was alleen maar 'hier'."

Anne Provoost_

"Ik schrijf liever dan ik spreek"

Doorgaans hebben we ontzag voor schrijvers. Het zijn taalgoochelaars, die op magische wijze een fictieve wereld tot stand brengen, ons uit de sleur optillen en meenemen op een fantastische reis. Maar staan zij dan echt zo anders in het leven? Succesauteur Anne Provoost brengt haar verhaal.

Om te schrijven heb je rust en stilte nodig. Ik woon in Borgerhout, een druk deel van Antwerpen. Wat dat betreft was ik beter in de Westhoek gebleven. Maar in het oog van de storm kom ik goed op verhaal. Als alles om me heen beweegt, word ik stil. Ik zit in een hoekje met een boekje – of met een laptop – en ik laat iedereen doen.

Eenzaamheid

Een keer per jaar verblijf ik als writer-in-residence in het buitenland. Meestal bevinden die schrijvershuizen zich op erg afgelegen plaatsen. Vorige lente was ik in Estland. Daar kon ik vanuit mijn raam het strand van de Baltische Zee zien. Ik moest maar naar een ander raam lopen om de pijnbomen van het Nationaal Park te zien. Ik kan die eenzaamheid goed verdragen. Als

mijn kinderen thuis hun sportgerief niet vinden, of willen dat ik hun opstel nalees, dan skypen ze me. Ik weet perfect wat er thuis gebeurt, maar ik ben ver weg. Als ik een moeilijke passage schrijf, verbreek ik gewoon de verbinding. Thuis heb ik niet zo'n knopje om mijn drie tieners 'af te zetten'. Dat zou soms wel handig zijn.

Ik heb de stadslucht nodig, ook al zit ik ertegen te vechten (red: Anne was actief bij het verzet tegen de Lange Wapper). Ik herinner me de eerste keer dat ik een zwart meisje voorbij ons huis zag gaan. Ik was een jaar of zes. Dat kind elektriseerde me. Zij was 'de wereld' en ik was alleen maar 'hier'. Na onze studies zijn mijn man en ik meteen naar de Verenigde Staten getrokken. Daar woonden we in een miljoenenstad tussen de Indianen. Ik kom graag terug 'op de streek', zeker nu ik een boek schrijf over de

Vlaamse Hugenoten. In de 17de eeuw trokken ze vanuit Doornik, Cassel, Veurne,... naar Zuid-Afrika. Men dacht daar dat ze wel veel van de wijnbouw zouden weten. Niet dus, maar ze spraken zowel Frans als Nederlands, dus ze waren voor de Hollanders op de Kaap uitstekende bemiddelaars.

Twee versies

Ik schrijf liever dan ik spreek. Van gesproken woorden krijg ik achteraf spijt, van geschreven woorden niet. Schrijvers worden tegenwoordig verwacht te 'performen': met veel gevoel voor theater je teksten brengen voor een publiek. Ik heb daar in mijn jeugd goed op geoefend. Mijn nonkel bouwde op zijn potatentzolder een podium met echte toneelgordijnen. Mijn nicht en ik speelden er onze zelfgeschreven theaterstukken. Maar tegenwoordig

trekken de planken me niet meer zo aan. Laat mij maar aan mijn bureau. Ik werk gemiddeld vier jaar aan een roman. Het boek over de Hugenoten zal me zes jaar kosten. Een verhaal laat zich niet opjagen. Een schrijver moet gewoon altijd doordoen. Veel van wat je doet, komt niet in het boek: het onderzoeken, het checken, het uitproberen en weer weggooien. Mijn hoofdpersonage is iemand die liegt. Dat is ingewikkeld. Ik moet altijd twee versies van mijn verhaal hanteren: de waar gebeurde en de gefingeerde. Ik schrijf om de verhaallijnen in mijn hoofd te temmen. En ook om te begrijpen wat ik denk. Ik zie mensen om me heen die zo veel mogelijk dingen willen ervaren. Ik breng mijn leven graag tot een kunstmatige stilstand, dat is voor mij het spannendst.

TEKST: ELLEN BODE

wie is Anne_

Anne Provoost (46) groeide op in Woesten en is auteur van romans, essays en korte verhalen voor jongeren en volwassenen. Haar bekendste werk is *Vallen*, één van Vlaanderen's meest gelezen en geprezen jeugdboeken, door Hans Herbots verfilmd. Maar ook ander werk viel meermaals in de prijzen, waaronder de Gouden Uil, de Libris Woutertje Pieterse, de Zilveren Griffel en de Gouden Zoen. In de zon kijken werd gehuldigd met de Cultuurprijs van de Vlaamse Gemeenschap. Annes verhalen zijn ondertussen al in negentien talen vertaald.

MEER WETEN OVER
HET WERK VAN ANNE ?
www.anneprovoost.be